

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. II. Quibus ex causis peccatum ex genere suo mortale fiat per
accidens veniale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

D U B I U M II.

Quibus ex causis peccatum ex genere suo
mortale, fiat per accidens,
veniale?

Resp. I. Tria requiruntur ad peccatum mortale, quorum si unum desit, sit veniale, quod alias ex se est mortale. 1. Ex parte intellectus, plena advertentia & deliberatio. 2. Ex parte voluntatis, perfectus consensus. 3. Gravitas materiae, saltem ut plurimam. Ratio primae & secundae partis est, quia spectata fragilitate humana, non videtur decere divinam bonitatem, æternis suppliciis punire hominem, absque plena consideratione & consensu. Ratio tertiae partis, quia ubi materia parvi est momenti, ibi moraliter modica offensio esse reputatur, ut plurimum.

Resp. II. Peccatum ex genere suo mortale tribus ex causis fieri potest veniale, ut patet ex dictis. Prima est, si ex parte intellectus non sit perfecta advertentia malitia, seu deliberatio. Signa autem imperfectæ deliberationis sunt. 1. Si tenuiter, & quasi semidormiens, apprehendisti esse malum. 2. Si post, ubi inclius consideras, judicas te non fuisse facturū, si ita apprehendiss. 3. Si vehementissima passione, apprehensione, vel distractione laborasti, vel turbatus fuisti, ita ut verè nesciveris, quid ageres.

Secunda causa est ex parte voluntatis, si non sit perfectus consensus. Signa autem imperfecti consensus sunt. 1. Si ita dispositus fueris, ut licet

fa-

facile potueris exequi peccatum; non tamen
executus. 2. Si quis dubiter num consenserit, pre-
sertim si sit vir timoratus. 3. Si quis soleat esse
affe^tus; ut malit mori, quam expressè mortaliter
peccare: quia talis non facile consentit. 4. Si quis
valde timide & suspensè processisse se meminat,
Si semi^omnis fuit, nō plenè sui compos,&c. judi-
cetq; se id non fuisse facturum, si plenè vigilasset.
v. Sanch. I. mor. c. 10. Baldell. I. 10. d. 8.

Tertia causa ex parte materiæ, si hæc sit par-
momenti. Quando autem talis sit, discernendum
est mortali iudicio prudentis, cui sequentes regu-
læ servient. 1. Ut de materia judiceretur, non tantum
ipsa secundum se absolute est consideranda, sed et
iam respectivè ad finem intentum, ad quem si ge-
rum facit, levis est, gravis autem, si multum, ut do-
cet *Vasq. I. 2. d. 158.* 2. Attendendæ sunt circumstan-
tiæ: quia sæpe sit, ut res ex se levis, attentis circum-
stantiis boni communis, vitandi scandali, &c. fiat
gravis. 3. An pars aliqua rei præcepta sit gravis
ea spectanda est tum absolute, & secundum se
tum etiam in ordine ad totum. 4. In transgressio-
nibus repetitis, si plures materiæ parvæ, vel secun-
dum se, vel secundum effectus à se productos, me-
raliter conjungantur, sit materia gravis: quia tunc
omnes moraliter reputantur pro una. Contraver-
sò non censetur materia gravis, si parvæ materiæ,
nec secundum se, nec secundum effectus relictos,
inter se uniantur. *Ex dictis resolves.*

I. Peccas mortaliter, ita ut fiat materia gravis, si
sæpè modicum furaris, & non restituvis, juxta dicta
I. 5. t. 5. ca. I. d. 3. casu. I. item si interruptim psalmos
ali-

aliquot ex eodem officio omittas: si eodem die
jejunii s̄epius parum comedas, eodem festo s̄e-
pius parum labores.

II. Non peccas graviter si diversis festis modicū
labores; si quotidie in Quadragesima partū com-
edas. Quod verum est, etiamsi simul habe-
res propositum ita faciendi: quia cum ista mo-
raliter inter se non uniantur, singula sunt parva.
v. Sanch. l.c.

III. Non peccat mortaliter, qui diversis die-
bus violat votum, quotidie aut singulis diebus
modicum quid orandi, vel parvam eleemosy-
nam dandi, si sit onus affixum diei: quia cum
quotidie cujusque diei obligatio extinguitur,
materiae illae non continuantur. Quod verum
est, et si proponat semper omittere: quia illud
propositum non fertur in rem gravem. Imò
contra *Sanch.* id quidam verum putant, et si quis
100. vota diversæ speciei, in materiis valde levi-
bus, uno die implenda haberet: quia materiae il-
lae cum sint independentes à se, non uniuntur.
Si tamen similia vota non sint onus affixum diei,
sed tantum dies præfigatur ut terminus, ultra
quem executio non differatur, erit peccatum
mortale, postquam ad materiam notabilem per-
ventum fuerit.

IV. Probabile est, eum, qui ter vel quater
1000. aureos in causas pias vovisset, non pecca-
tur mortaliter, si tres non solveret, quia et si
talis pars, absolute in se spectata, sit notabilis,
comparatione tamen totius, morali iudicio non
valde videtur estimanda, *v. Laym. l. I. r. 3. c. 5.*